

Protokoły mędrców Syjonu w mediach arabskich

Autor tekstu: **Menahem Milson**

Tłumaczenie: **Małgorzata Koraszewska**

Artykuł ukazał się pierwotnie w *The Posen Papers in Contemporary Antisemitism*, publikowanych przez *Sassoon Center na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie* [1].

Przez ostatnie pół wieku *Protokoły mędrców Syjonu* były w świecie arabskim publikowane i rozpowszechniane szerzej niż w jakiegokolwiek innej części świata. *Protokoły* zostały po raz pierwszy opublikowane po arabsku już w 1925 r., ale przez około ćwierć wieku ten antysemicki pamflet nie odgrywał widocznej roli w walce Arabów z syjonizmem [2]. Wydaje się, że to niesłychane przyjęcie *Protokołów* rozpoczęło się dopiero wraz z ustanowieniem państwa Izrael. Fakt, że małej społeczności Żydów udało się pokonać połączone siły armii siedmiu państw arabskich i ustanowić suwerenne państwo wbrew woli Arabów, było od tego czasu źródłem dysonansu poznawczego dla Arabów. Żydzi, według Koranu, są przeznaczeni do życia w nędzy i poniżeniu [3]. Są także opisani jako tchórzliwi w bitwie [4]. Jak więc było możliwe, że Izrael wygrał wojnę i pozbawił Arabów zwycięstwa? Globalny spiszek żydowski, jak jest on opisany w *Protokołach*, dostarczył pozornie racjonalnego wyjaśnienia tego, co było dla Arabów całkowicie niepojęte. Fakt, że odpowiadało to głębokiej potrzebie psychologicznej, wydaje się wyjaśniać popularność *Protokołów* w świecie arabskim. Istotnie, od początku lat 1950. stały się one wszechobecne w dyskursie arabskich elit politycznych.

Pierwszy arabski przekład *Protokołów* ukazał się w latach 20.

Pierwszą, która zwróciła uwagę na istnienie *Protokołów mędrców Syjonu* po arabsku, była uczona specjalizująca się w sprawach Bliskiego Wschodu, Silvia Haim, w 1955 r. [5] W artykule zatytułowanym *Arabska literatura antysemicka: kilka uwag wstępnych*, podkreśla, że pierwszy arabski przekład *Protokołów* ukazał się w latach 1920. Zaskakująco, kwestia *Protokołów* po arabsku oraz arabskiego antysemityzmu ogólnie nie budziła zainteresowania badaczy, aż do czasu, kiedy została podjęta przez nieżyjącego już Jehoshafata Harkabiego. W przełomowej książce *The Arab Position in the Conflict with Israel*, opublikowanej w 1968 r., Harkabi udokumentował wiele różnorodnych przejawów nienawiści do Żydów w literaturze i mediach arabskich i nazwał je, słusznie, „arabskim antysemityzmem” [6]. Poświęcił specjalny dział *Protokołom* po arabsku i jego bibliografia dostarcza wyczerpującej listy istniejących wersji arabskich [7]. Niestety, od końca lat 1960. liczba wydań *Protokołów* wielokrotnie wzrosła.

Należy zauważyć, że podczas gdy *Protokoły mędrców Syjonu* są oczywiście europejskiego pochodzenia, głęboko zakorzenione stereotypy Żydów, które wyrastają z kultury arabskiej, prawdopodobnie ułatwiły i wzmocniły ich przyjęcie i szerokie rozpowszechnianie w świecie arabskim. Nie mówię tutaj o ogólnie negatywnym wizerunku Żydów jako niewiernych, ale konkretnie o stereotypowym ich opisie jako ludzi podstępnych, skłonnych do spisków i konspiracji. Dwa ważne wydarzenia z wczesnej historii islamu, która oczywiście uważana jest za historię świętą, pomogły w silnym utrwaleniu się tego stereotypu. Oba dotyczą stosunków Proroka Mahometa z Żydami z Medyny. Jak powszechnie wiadomo, Mahomet zawarł najpierw sojusz z plemionami żydowskimi w Medynie, ale w ciągu kilku lat zerwał traktat i zaatakował ich. Jest zupełnie zrozumiałe, że zerwanie traktatu wymaga zasadnego powodu i święta historia islamska dostarcza domniemych powodów działań Mahometa.

Według źródeł islamskich Prorok siedział pewnego dnia z grupą swoich uczniów, opierając się o mur. Nagle wstał i oznajmił, że archanioł Gabriel właśnie mu ujawnił, iż Żydzi z Banu Naghir spiskują, by go zabić przez zrzućenie mu na głowę wielkiego kamienia ze szczytu muru. W związku z tym boskim dowodem żydowskiego spisku Banu Nadhir zostali wygnani z miasta i Mahomet skonfiskował całą ich własność [8]. Następni w kolejce byli Żydzi z plemienia Banu Kurajza: rozeszły się pogłoski, że spiskują przeciwko Mahometowi i zmawiają się, by go zdradzić. Muzułmanie okrążyli ich, a kiedy się poddali, zabili mężczyzn, a kobiety i dzieci wzięli do niewoli [9].

Te opowieści o oszustwie i zdradzie Żydów są powszechnie znane wśród muzułmanów,

ponieważ są włączone do *Sira*, uświęconej biografii Proroka. Niedawno te antyżydowskie opowieści zostały zekranizowane w seriach telewizyjnych i nadane przez saudyjski kanał telewizyjny Ikra [10]. W *Sira* zapisany jest także inny osławiony spisek żydowski przeciwko Mahometowi: rzekoma próba zabicia go przez Żydówkę, która zatrula jego żywność, z czego został w cudowny sposób wyratowany [11].

Należy zaznaczyć, że wszystko, co Prorok Mahomet podobno zrobił lub powiedział, dla wierzącego muzułmanina służy nie tylko jako historia, ale także jako normatywny model zachowania.

Historycy sunniccy za rozłam między szytami a sunnitami tradycyjnie winili tajny spisek żydowski, zrealizowany przez machinacje pewnego jemeńskiego Żyda „Abdallaha ibn Saby”, który pozornie nawrócił się na islam z zamiarem podważenia go od środka. Tak więc z muzułmańskiego punktu widzenia najbardziej traumatyczne wydarzenie we wczesnej historii islamu było rezultatem żydowskiego spisku zmierzającego do skorumpowania i zrujnowania islamu [12].

Tak więc islamski zapis winy Żydów, spiskowania przeciwko Mahometowi i społeczności islamskiej, bez wątpienia pomógł stworzyć atmosferę akceptacji *Protokołów* jako autentycznego dokumentu, który ujawnia prawdziwą naturę Żydów i judaizmu.

Drugie wydanie, opublikowane w 1961 r.

Jak już wspomniano, pierwsze arabskie wydanie *Protokołów* opublikowano w 1925 r. To wydanie jest jednak rzadko kiedy wspominane w późniejszych latach i późniejsze przekłady nie dają do niego odnośników [13].

Nowe tłumaczenie, Muhammada Chalifa Al-Tunisiego, ukazało się w 1951 r. i od tego czasu było wielokrotnie przedrukowywane. Drugie wydanie, z 1961 r., jest warte odnotowania, ponieważ zostało opublikowane ze wstępem słynnego i bardzo szanowanego pisarza egipskiego Abbasa Mahmouda Al-Akkada (1889-1964). Ten wstęp jest przedrukiem pochwalnej recenzji opublikowanej przez Al-Akkada w piśmie egipskim w 1951 r., wkrótce po pierwszej publikacji przekładu Al-Tunisiego [14].

Okładka wydania z 1961 r. przekładu *Protokołów* Al-Tunisiego z wstępem Al-Akkada

Poniżej znajdują się wybrane cytaty z wstępu Al-Akkada:

„W celu oddania sprawiedliwości historii muszę streścić tutaj to, co powiedziałem o tej książce z historycznego punktu widzenia, by znaleźć w niej błąd i kwestionować

autentyczność jej źródeł, lub — odwrotnie — w celu potwierdzenia i dowiedzenia prawdziwości jej treści. Ci, którzy podają w wątpliwość autentyczność jej źródeł, opierają swoją krytykę na podobieństwie między tekstem tej książki a innym tekstem, który o 40 lat poprzedza jej ukazanie się.... Krytycy opierają także swoje argumenty na fakcie, że 'Times of London' oświadczył, iż jest to sfałszowany dokument, po uprzednim odnoszeniu się do niego jak do autentyku. Z drugiej strony istotą argumentu tych, którzy potwierdzają prawdziwość tych dokumentów lub prawdę ich zawartości, jest to, że dokumenty te nie mówią niczego nowego w porównaniu do tego, co pojawia się w uznanych książkach żydowskich, takich jak Talmud i inne książki tradycji żydowskiej — poza tym, że Talmud mówi w kategoriach ogólnych, podczas gdy te dokumenty są szczegółowe i konkretne" [15].

Cytując brytyjskiego dziennikarza A. K. Chestertona [16], Al-Akkad powiada, że „mędracy Syjonu mogą być rzeczywistym faktem historycznym lub produktem wyobraźni, ale rzeczywistym faktem, w który nie można wątpić, jest to, że wpływ, jaki starają się osiągnąć, jest namacalną rzeczywistością”. Al-Akkad stwierdza następnie: „Mogę osobiście dodać, że widzimy działanie olbrzymiej maszynierii od Stambułu do Ameryki i Afryki Południowej, a to, między innymi, dowodzi, że działa międzynarodowy gang, by osiągnąć cel, nawet jeśli nie ma skoordynowanego planowania... Innym dowodem spisku żydowskiego jest to, że syjoniści używają swojego wpływu, żeby rozślawić mniej znaczących pisarzy po to, żeby ich skusić i dlatego żadna książka arabska napisana przez autora, który kiedykolwiek skrytykował syjonizm, nie była tłumaczona na języki Zachodu. Nie muszę szukać daleko — widzę ten dowód w stosunku do moich książek... których druk po angielsku i po francusku został wstrzymany mimo wszystkich trudów, jakich podjęto, by je przetłumaczyć, ponieważ pisałem przeciwko polityce syjonistycznej” [17].

Wkład Al-Akkada do ciągle powiększającej się literatury o *Protokołach* po arabsku nie ogranicza się do wyżej wspomnianego artykułu. W 1956 r. opublikował on książkę pod tytułem *Al-Sahyunijja al-Alamijja* („Światowy syjonizm”), która jest zjadliwym atakiem nie tylko na syjonizm, ale także na Żydów i judaizm od starożytności do czasów obecnych [18]. Według Al-Akkada natura żydowska jest tak perwersyjna i Żydzi stanowią takie zagrożenie dla wszystkich innych narodów, że ostatecznie świat musi zasymilować ich siłą, żeby przestali istnieć jako odrębna grupa [19]. Streszczenie *Protokołów* dostarczone jest w aneksie. Książka ukazała się w serii *Ichtarna Lak* („Wybraliśmy dla ciebie”), która służy jako środek indoktrynacji narodowej i została opublikowana przez Dar al-Maarif, najbardziej prestiżowe wydawnictwo w Egipcie.

W książce tej Al-Akkad przyjmuje stary, standardowy argument tych, którzy propagują *Protokoły*, a mianowicie, że nie ma właściwie znaczenia, czy szczegóły pochodzenia *Protokołów* są prawdziwe; liczy się to, że wydarzenia historyczne dzieją się według planu żydowskiego przedstawionego w *Protokołach*. Dowodzi to rzekomo, że faktycznie istnieje spisek żydowski.

Warto zauważyć, że Al-Akkad był jedną z najwybitniejszych postaci w życiu intelektualnym Egiptu XX wieku, aż do swojej śmierci w 1964 r. Oficjalna witryna internetowa rządu egipskiego poświęca stronę jego życiu i osiągnięciom, a otwierają ją następujące zdania: „Abbas Mahmoud Al-Akkad jest jednym z filarów intelektu XX-wiecznego renesansu arabskiego [...] Był on reprezentantem egipskiego sumienia i moralności”.

Stopień, do jakiego przedstawianie Żydów przez *Protokoły* jako ludzi starających się o panowanie nad światem, przeniknął arabski dyskurs intelektualny w latach 1950., staje się ewidentny, kiedy spojrzymy na hasło „Żydzi” w egipskim *Leksykonie egipskich obyczajów, tradycji i wyrażeń ludowych*, opublikowanym w 1953 r. Autor leksykonu, Ahmad Amin (1886-1954) był inną wiodącą postacią życia intelektualnego Egiptu w owym czasie. W haśle o Żydach pisze on, między innymi: "W Ameryce, gdzie ich liczba nie przekracza sześciu milionów, zdobyli władzę nad ludem, który liczy w przybliżeniu 400 milionów [sic]. Mają gruntowną wiedzę o tym, jakie działania są użyteczne dla przejęcia panowania nad narodem, w którym żyją, a więc: medycyna, bankowość, dziennikarstwo, nauczanie i tak dalej. Są szczególnie sprawni w szerzeniu idei i doktryn, które podkopują religię”.

Karykatura w gazecie syryjskiej: Izraelski żołnierz zabija Araba, czytając równocześnie *Protokoły* ("Teshreen", Syria, 7 marca 2007)

Tłumaczenie z 1967 r.

Inny przekład *Protokołów*, który ukazał się w 1967 r., zostały przygotowany z angielskiego wydania przez libańsko-palestyńskiego dziennikarza i tłumacza, Adżadża Nuwajhidha. To tłumaczenie ukazało się w znacznie obszerniejszym tomie niż przekład Al-Tunisiego. Wydanie rozpoczyna się częścią o rzekomej historii *Protokołów* i historii syjonizmu; kolejną częścią są same *Protokoły*; trzecia część omawia rzekome źródła talmudyczne *Protokołów*; czwarta część omawia biblijne źródła i podobieństwa.

Tłumaczenia *Protokołów* nie były jedynym środkiem propagowania w świecie arabskim wiary w spisek żydowski. Inne rodzaje publikacji — na przykład streszczenia *Protokołów* — były włączone do wielu książek lub dodawane jako aneksy. Tytuły tych publikacji są pouczające: *Żydowski spisek przeciwko chrześcijaństwu*; *Palestyna i sumienie człowieka*; *Niebezpieczeństwo światowego żydostwa dla islamu i chrześcijaństwa*. Wśród nowszych dodatków do tej listy są *Tajemnice nikczemnych: Kabała, podziemne organizacje i próba opanowania świata*; *Morderstwo: od Pism Świętych Żydów i Protokołów mędrców Syjonu do Rycerza bez konia*. Wiele tych książek opublikowały wydawnictwa finansowane przez państwo. Pełna bibliografia jest zbyt długa, by ją tutaj przedstawić.

Mimo że pełen tekst *Protokołów* jest łatwo dostępny, zarówno w druku, jak i w Internecie, warto zauważyć, że kiedy wspomina się o nich, są na ogół traktowane jako ogólne pojęcie; rzadko tylko znajdujemy odniesienie do konkretnego protokołu. Wydaje się, że *Protokoły*, jako książka, służy jako *corpus delicti* - konkretny dowód spisku żydowskiego. Służy do pokazania, że ten spisek nie jest tylko hipotezą, ale czymś namacalnym. To, być może, wyjaśnia częstotliwość, z jaką *Protokoły* są przedrukowywane i umieszczane w Internecie.

Nic dziwnego, że antysemicka książka Williama G. Carra *Pawns in the Game* (1954) — która przedstawia nowoczesną wersję globalnej teorii konspiracji — także została przetłumaczona na arabski jako dowód istnienia światowego spisku żydowskiego [20].

Słynny incydent z lat 1970. zaświadcza o wszechobecności wiary w spisek żydowski w świecie arabskim. Henry Kissinger opowiada, jak podczas obiadu państwowego na jego cześć w Arabii Saudyjskiej, wydanego przez króla Fajsala, król wyjaśnił mu niebezpieczeństwo spisku Żydów i komunistów:

[...] Jego podstawowym twierdzeniem było to, że Żydzi i komuniści pracują raz równoległe, raz wspólnie, by podminować świat cywilizowany jaki znamy. Nie pamiętając o moim pochodzeniu — albo delikatnie umieszczając mnie w specjalnej kategorii - Fajsal twierdził uparcie, że trzeba raz na zawsze położyć kres podwójnemu spiskowi Żydów i komunistów. Przyczółkiem tego spisku na Bliskim Wschodzie było państwo Izrael, wstawione tam przez bolszewizm, głównie w celu oddzielenia Ameryki od Arabów. [21]

Zostawmy teraz dwór królewski i politykę światową i zwróćmy się ku codziennym sprawom zwykłych ludzi. 6 listopada 2002 r. nauczyciel z Nazaretu poprosił o poradę religijną (*fatwę*) na witrynie internetowej specjalizującej się w *fatwach online*. Oto jego problem: liceum w Nazarecie co

roku organizowało wycieczki do Ejlatu dla uczniów 12-jej klasy, zarówno chłopców, jak dziewcząt. Podczas tej wycieczki nocowali poza domem i dziewczęta nie miały odpowiedzialnego męskiego krewnego, który by im towarzyszył. Dyżurny szejek, duchowny z Al-Azhar, orzekł — jak można było się spodziewać — że w sytuacji opisanej przez pytającego wycieczka jest zakazana. Istotne dla nas jest to, że rozpoczął swoją *fatwę* twierdzeniem, iż ten rodzaj wycieczki jest "jednym z planów z *Protokołów mędrców Syjonu*, którymi zamierzają zepsuć młodzież ..." [22]

I rzeczywiście, każdy wypadek domniemanej rozwiązłości może zostać przypisany szkodliwemu wpływowi *Protokołów*. Na przykład, w sierpniu 2003 r., kiedy Bractwo Muzułmańskie wyzwało do zakazania tomu poezji egipskiego poety Ahmada al-Szahawiego, *Wasaya fi ishq al-nisa* („Porady na temat pożądania”), porównali jego twórczość do *Protokołów mędrców Syjonu* [23].

"Protokoły" zekranizowane dla telewizji arabskiej

Biorąc pod uwagę dramatyczny potencjał spisku żydowskiego, tak jak opisany on jest w *Protokołach*, było tylko kwestią czasu zanim telewizja podejmie tak obiecującą intrygę.

6 listopada 2002 r. (pierwszy wieczór ramadanu), kilka arabskich kanałów telewizyjnych (włącznie z egipską telewizją państwową) nadało pierwszy epizod serii składającej się z 41 odcinków pod tytułem *Rycerz bez konia*. Znaczące elementy akcji tej serii oparte są na *Protokołach mędrców Syjonu*. Należy zauważyć, że wieczory ramadanu uważane są za pory największej oglądalności w krajach arabskich i muzułmańskich.

W istocie seria miała być pokazywana w ramadan poprzedniego roku, ale nadawanie zostało odłożone ze względu na opóźnienia w produkcji. W oczekiwaniu na nadanie tej serii egipski tygodnik „Roz Al-Yousuf” opublikował historię o serii wraz z wywiadem z reżyserem i wiodącym aktorem, Muhammadem Subhim [24]. W wywiadzie Subhi powiedział, że jednym ze źródeł jego inspiracji w zrobieniu tej serii była wspomniana uprzednio książka Abbasa al-Akkada o syjonizmie światowym oraz jego wyjaśnienie, że przez porównanie wydarzeń historycznych z planem naszkicowanym w *Protokołach* można samemu zobaczyć, jakie elementy *Protokołów* już zostały zrealizowane i jakiego dalszego rozwoju sytuacji możemy się spodziewać.

W tej scenie *Rycerza bez konia* bohater wyjaśnia przyjaciółom niebezpieczeństwo spisku syjonistycznego: "... Wąż jest symbolem syjonistycznym i jego droga jest narysowana na mapie, krok za krokiem. Pierwszym krokiem była Europa w 429 r. p.n.e., w Grecji w dniach Peryklesa ..." (*Al-Manar TV*)

Seria wywołała protesty na Zachodzie, a Departament Stanu USA wezwał rząd egipski do powstrzymania nadawania — które to żądanie zostało natychmiast odrzucone przez egipskiego ministra informacji Safwata al-Szarifa.

Serię oglądał i zatwierdził do nadawania komitet wyznaczony przez egipską cenzurę. Komitet Stowarzyszenia Egipskiego Radia i Telewizji ogłosił serię „kamieniem milowym w historii dramatu arabskiego”. Egipski minister informacji powiedział, że „dramatyczne poglądy, wyrażone w tej serii, nie zawierają niczego, co może zostać uznane za antysemickie” [25]. Niemniej pod presją krytyki zagranicznej producenci zostali zmuszeni do zmiany słów wstępu otwierającego każdy odcinek. Oryginalny wstęp zawierał następujące oświadczenie: „Niektóre wydarzenia z tej serii są rzeczywiste,

a niektóre wyobrażone, niektóre już zaszły, a niektórych można się spodziewać". Zrewidowana, bardziej powściągliwa wersja stwierdzała: "Ta seria nie ma na celu potwierdzenie prawdziwości tego, co znane jest jako *Protokoły mędrców Syjonu*, których historyczna prawdziwość nie jest potwierdzona" [26].

Seria *Rycerz bez konia* wywołała wiele dyskusji w prasie egipskiej i arabskiej. Większość prasy egipskiej i arabskiej chwaliła serię i krytykowała Amerykanów i Żydów za ich ponoć bezczelną prośbę, by jej nie nadawano. Niemniej w prasie arabskiej było kilka głosów, które krytykowały serię i winały producenta za oparcie jej na znanym fałszerstwie [27]. Wśród arabskich autorów, którzy publicznie potępili *Protokoły* jako fałszerstwo, byli syryjski filozof dr Sadek Dżalal al-Azm, doradca prezydenta Mubarak, Usama al-Baz, [28] i dr Abd al-Wahhab al-Masiri, egipski autorytet w dziedzinie historii Żydów i autor arabskojęzycznej encyklopedii judaizmu [29].

Niemniej ogólny ton w mediach arabskich był taki, że światowy spisek syjonistyczny stanowi rzeczywiste zagrożenie. Typowym przykładem był program telewizji Al-Dżazira poświęcony tematowi *Protokołów*, który nadano 19 marca 2002 r. Program, „Przeciwny kierunek” (*al-ittijah al-muakis*) ma szeroką widownię i jego moderator, dr Faisal Al-Kasim, jest osobistością medialną w całym świecie arabskim. Zaprosił dwóch gości: mauretańskiego dziennikarza Muhammada Dżamila ibn Mansura, który twierdzi, że autentyczność *Protokołów* jako dokumentu jest sprawą dyskusyjną, ale główne przesłanie *Protokołów* zostało potwierdzone przez historię, oraz iracko-kurdyjskiego dziennikarza Kamerana Kurrę Dagiego [30], który twierdził, że *Protokoły* to antysemitka fabrykacja, która nie ma związku z dzisiejszymi problemami Arabów i że poważne ich traktowanie jest „obrazą inteligencji arabskiej”. Moderator jednak nie tylko przedstawił we wstępie jako uprawniony pogląd, że *Protokoły* prawdziwie dokumentują plany żydowskie, ale nawet poruszył możliwość, że to sami Żydzi szerzą *Protokoły*, żeby wlać strach w serca wrogów.

Poniżej znajduje się wprowadzenie moderatora:

...Czy Arabowie czytali *Protokoły mędrców Syjonu*? Czy je zrozumieli? Co zrobili w tej sprawie? A to dzieje się w czasie, kiedy są one realizowane dniem i nocą prosto przed ich oczyma. Niektórzy ludzie pytają o to i dla tych, którzy niewiele wiedzą o *Protokołach*, oto krótki wstęp:

Jest to książka zawierająca 24 protokoły autorstwa grupy syjonistów sprzed ponad 100 lat, w której wykładają swoje plany osiągnięcia dominacji nad Palestyną i Arabami, a potem nad resztą świata.

Protokoły nie przestają wywoływać kontrowersji po dziś dzień. Są tacy, którzy twierdzą, że wypiczyła je rosyjska tajna policja i że nie mają nic wspólnego z Żydami, a są tacy, którzy twierdzą, że jest to nikczemny spisek żydowski oparty o żydowskie doktryny, które znajdują się w żydowskich księgach świętych. Ci, którzy zajmują takie stanowisko, wierzą, że *Protokoły* są w swej istocie intelektualnymi i teoretycznymi założeniami, w a właściwie samą konstytucją syjonistycznego przedsięwzięcia i że to, co dzieje się obecnie na świecie na poziomach politycznym, ekonomicznym, medialnym i kulturalnym, jest w rzeczywistości dosłownym zrealizowaniem *Protokołów*. I rzeczywiście, Żydzi przejęli kontrolę, tak jak obiecywali ponad stulecie temu. Przechwycili świat ekonomii, finansów i mediów.

Również oni pierwsi gloryfikowali terroryzm, terroryzm, który obecnie jest praktykowany w Palestynie i innych krajach na świecie. Terroryzm, jak wierzą niektórzy ludzie, został przez nich wynaleziony, wyprodukowany i wprowadzony na rynek. Według ich opinii terrorysta polityczny jest męczennikiem, jak wynika jasno z Protokołu 19.

Ci, którzy rzucają wątpliwość na [autentyczność] *Protokołów*, widzą je jako jedynie próbę zaszkodzenia im i oczernienia ich przez wroga Żydów, i na tej podstawie prześladowania ich, jak zdarzyło się w Rosji i Niemczech.

Jeszcze inni wierzą, że szerzenie *Protokołów* jest usługą, dawaną za darmo syjonistom, jako że przesadza ich możliwości i wielkość. Czy będzie błędem założenie, że sami Żydzi stoją za szerzeniem tych fałszywych koncepcji, które zamieniają ich rywali w więźniów wielkiego urojenia, że Żydzi są tajną siłą, której nie można pokonać i przerażającą ośmiornicą, która sięga do każdego kraju?

Jeszcze inni utrzymują, że syjonizm jest w rzeczywistości u steru spraw politycznych, ekonomicznych i medialnych na Zachodzie i że należy im to poczytać za zasługę, ponieważ Zachód jest na szczycie — technologicznie, ekonomicznie i w kategoriach mediów.

To są pytania, które stawiam bezpośrednio panu Kameranowi Kurra Dagiemu

i Muhammadowi Dżamilowi ibn Mansurowi, jednemu z przywódców Bloku Sił Demokratycznych w Mauretanii, pisarzowi i antysyjonistycznemu aktywiście, prezydentowi Komitetu Związku Narodowego Oporu wobec Syjonistycznej Penetracji" [\[31\]](#).

Rok po nadaniu *Rycerza bez konia* inna, jeszcze bardziej zjadliwa seria została nadana podczas ramadanu 2003 r. w czasie najwyższej oglądalności. Wyprodukowana w Syrii 29-odcinkowa seria *Al-Szatat* („Diaspora”) rzekomo pokazywała życie w diasporze i wyłonienie się syjonizmu, i została nadana przez stację satelitarną Hezbollahu, Al-Manar. Zawiera makabryczne sceny, takie jak żydowski mord rytualny na chrześcijańskim chłopcu i rytualną egzekucję dokonaną przez Żydów na Żydzie, który ożenił się z nie-Żydówką. Ta seria pokazuje także jak Amschel Rothchild, założyciel rzekomego tajnego, żydowskiego rządu światowego, instruuje na łożu śmierci swoich synów, że mają rozpalać wojny i korumpować społeczeństwa na całym świecie, żeby służyć interesom finansowym i celom politycznym Żydów.

Ciekawe, że producenci *Al-Szatat*, świadomi protestów w roku poprzednim przeciwko *Rycerzowi bez konia*, dołożyli starań, żeby na początku każdego odcinka wyświetlić dementi stwierdzające, że seria nie jest oparta na osławionych *Protokołach mędrców Syjonu*, ale na historycznych faktach i badaniach, włącznie z pracami Żydów i Izraelczyków. Niemniej nie tylko akcja serii skupia się na tajnym, żydowskim rządzie globalnym, jak opisano w *Protokołach*, ale odcinek 22 wręcz się nimi zajmuje. W tym odcinku „globalny rząd żydowski” zbiera się, żeby świętować śmierć 1 000 000 w II wojnie światowej, a ich przywódca wyjaśnia, dlaczego zabicie europejskich Żydów służyło celom ich tajnego rządu:

Im wyższa liczba Żydów zabitych w tej wojnie, tym bardziej będziemy w stanie przekonać świat, że *Protokoły mędrców Syjonu* są tylko kłamstwem wymyślonym przez świat chrześcijański, żeby wzmóc nienawiść ludzi do Żydów. Kiedy przekona się opinię publiczną, że ta książka jest niczym więcej, jak kłamstwem, rozpoczniemy tajną i cichą ofensywę, żeby dowieść prawdziwości tej książki, aż świat znowu będzie się nas głęboko bał i zostanie pokonany przez nas bez wojny. Wzniesmy teraz toast za Wielką Wojnę.

Rząd syryjski zaprzeczył informacjom, że syryjska telewizja państwowa była zaangażowana w produkcję tej serii. Jednak napisy na końcu każdego odcinka pokazują, że rząd syryjski wspomagał produkcję [\[32\]](#). *Al-Szatat* nie miał być programem na jeden sezon ani na jeden kanał. W ramadan 2005 r. jordański kanał telewizyjny Al-Mamnou pokazał tę syryjską serię. Nadały ją także dwa kanały irańskie podczas ramadanu 2004 r. [\[33\]](#) I znowu, z okazji ramadanu 2009 r. irański Channel 2 rozpoczął nadawanie serii z dubbingiem w farsi [\[34\]](#).

Jak można oczekiwać, biorąc pod uwagę wielki wpływ medialny tych programów telewizyjnych, obieg *Protokołów* objął jeszcze szersze kręgi. W dodatku Internet odgrywa ważną rolę w szerzeniu *Protokołów* i można je dzisiaj znaleźć na setkach witryn. Poniżej przedstawiam jeden tylko przykład tego zjawiska.

Nacjonalistyczna witryna arabska Arabrenewal.com opublikowała w styczniu 2003 r. (tj. kilka miesięcy po nadaniu egipskiej serii *Rycerz bez konia*) pełen tekst *Protokołów* w przekładzie Nuwejhida. Był poprzedzony rodzajem dementi:

Arab Renewal chciałaby uczynić jasnym, że fakt, iż publikujemy ten dokument nie oznacza potwierdzenia jego autentyczności. Jednak w obliczu zamieszania spowodowanego przez serię telewizyjną *Rycerz bez konia* i w świetle związku między amerykańską i syjonistyczną kampanią przeciwko tej serii i odniesień do *Protokołów mędrców Syjonu*, które w niej są, ponieważ głęboko wierzymy w prawo publiczności do informacji, i ponieważ ten dokument, niezależnie od tego, czy jest autentyczny, czy sfalszowany, wszedł w historię i wzbudził wielką kontrowersję, uważamy za ważne opublikowanie go tutaj.

Kilka dni później jeden z czytelników napisał do witryny i po złożeniu gratulacji z powodu wielkiej przysługi, jaką zrobiła witryna publikując *Protokoły*, stwierdził:

Zauważyłem wasze wyjaśnienie w sprawie autentyczności *Protokołów*... Oczywiście jesteście w pełni uprawnieni do opublikowania takiego wyjaśnienia. Niepokoi mnie jednak poważny kompleks, który dręczy nas, Arabów... mianowicie, że akceptujemy amerykańskie media jako mówiące prawdę i niedowierzamy każdemu, kto próbuje zdemaskować ich kłamstwa i fabrykacje... Nie muszę iść daleko; same *Protokoły* zawierają dowód swojej autentyczności. Nawet jeśli założymy, że zostały sfabrykowane, to, co dzieje się na świecie, jest identyczne z tym, co jest opisane w *Protokołach* [\[35\]](#).

Autentyczność *Protokołów* nie jest w świecie arabskim sprawą dyskusyjną

Mimo kilku wyjątkowych głosów, odnotowanych wcześniej, kiedy wspomina się *Protokoły* w mediach arabskich, na ogół mówi się o nich jako o autentycznym dokumencie. Niewątpliwie istnieje wielu arabskich autorów, którzy są w pełni świadomi, że *Protokoły* są fałszerstwem. Niemniej większość z nich nadal posługuje się *Protokołami*, ponieważ jak argumentują: „nie ma znaczenia, czy to fakt, czy fikcja: ich 'przewidywania' w znacznej mierze sprawdziły się”.

Jednym z przykładów tego jest artykuł libańskiego dziennikarza chrześcijańskiego Ghassana Tueniego: "Gdybyśmy nie wiedzieli, że *Protokoły mędrców Syjonu* zostały sfalszowane przez wywiad rosyjski w XIX wieku... powiedzielibyśmy, że to, co dzieje się na świecie dzisiaj, jest dokładnie tym, co zaplanował świat żydostwa, z powodu wielkiego podobieństwa między tym, co dzieje się rzeczywiście, a co jest fałszywie przypisane światowemu żydostwu. Mówię o spisku przejęcia panowania nad światem i ograbienia go; o czynach światowego żydostwa wszędzie i o statusie finansowym, politycznym i militarnym, jakie osiągnęło światowe żydostwo. To jest w dodatku do ich próby zniszczenia wszystkiego, co jest święte dla innych" [36].

Arabskie i irańskie media podkreślają rolę Żydów w szerzeniu narkotyków w celu zepsucia społeczeństw nie-żydowskich zgodnie z *Protokołami*. Poniżej są dwa przykłady: Libański kanał telewizyjny NBN nadał reportaż o *Protokołach* 22 października 2007 r. Narrator w tym programie powiedział: „Narkotyki były metodą Żydów wyniszczenia narodu niemieckiego, co doprowadziło do ekstremizmu nazistów, w którym sami Żydzi odegrali istotną rolę. W dodatku prowadzili szeroko zakrojony handel narkotykami w Rosji carskiej od XVII wieku. Było to zgodne z żydowskim Talmudem, który powiada, że Żydzi muszą poświęcać największe wysiłki, by nie dopuścić innych narodów do rządzenia krajem, tak by rządy były wyłącznie w rękach Żydów" [37].

Kiedy w 2007 r. irańska policja przechwyciła duże ilości narkotyków, pokazała w telewizji paczki narkotyków ułożone w kształt gwiazdy Dawida — wskazując na rzekomy związek między handlem narkotykami a Żydami [38].

Wiele mówi następujący incydent: w listopadzie 2003 r. arabski przekład *Protokołów* został położony obok Tory i Talmudu jako część wystawy o trzech religiach monoteistycznych. Dr Jousef Zeidan, dyrektor Ośrodka Manuskryptów Arabskich biblioteki w Aleksandrii, z dumą informował o tym osiągnięciu kulturalnym korespondenta egipskiego tygodnika „Al-Usbu”:

"Kiedy mój wzrok padł na ten rzadki egzemplarz tej niebezpiecznej książki, natychmiast postanowiłem umieścić go obok Tory. Chociaż nie jest to święta księga monoteistyczna, stała się jednym z uświęconych tekstów Żydów i częścią ich podstawowej konstytucji, ich prawa religijnego i ich sposobu życia. Innymi słowy, nie jest to jedynie książka ideologiczna lub teoretyczna. Być może ta książka, *Protokoły mędrców Syjonu*, jest ważniejsza dla syjonistycznych Żydów świata niż Tora, ponieważ według niej prowadzą syjonistyczne życie... Tak więc włączenie tej książki do wystawy jest tylko naturalne" [39].

Korespondent tak opisuje wystawiony egzemplarz: "Jest to pierwszy przekład *Protokołów* na arabski Muhammada Chalify Al-Tunisiego i na okładce jest gwiazda Dawida, bolszewicko-żydowski symbol, otoczona symbolicznymi węzami" [40].

W wyniku międzynarodowych protestów i nacisków dyplomatycznych egzemplarz ten został usunięty z okna wystawowego i powrócił na swoje miejsce na półkach biblioteki. „Al-Ahram” informowała, że jego usunięcie spowodowało protesty i dyskusje [41]. 6 grudnia 2003 r. dr Ismail Siraj Al-Din, dyrektor biblioteki w Aleksandrii, wydał oficjalne oświadczenie wyjaśniające to usunięcie i powiedział: „Samo włączenie go pokazywało złą ocenę sytuacji i brak wrażliwości. Wewnętrzna rewizja administracyjna właśnie się odbywa, by zdecydować czy podejmiemy dalsze działania”. Według „Al-Ahram”: „Oświadczenie dra Siraja Al-Dina wywołało falę gniewu wśród miejscowych ekstremistów, którzy podnieśli tę sprawę w parlamencie, wysyłali listy do gazet i publikowali artykuły twierdzące, że opis książki przedstawiony przez dra Siraja Al-Dina jako 'fabrykacji w celu wzbudzenia antyżydowskich uczuć' był aktem niełojalności z jego strony i że biblioteka jest służalcza wobec interesów lobby syjonistycznego, Izraela i Stanów Zjednoczonych. Twierdzili także, że biblioteka ograniczyła wolność wypowiedzi przez usunięcie książki z wystawy" [42].

Wszechobecność „Protokołów” jako oznaki nikczemnego spisku ma pewne nieoczekiwane objawy. Kilka lat temu islamistyczna witryna internetowa ogłosiła dokument zatytułowany „Protokoły mędrców Kum”, który przedstawiono jako tajny plan ajatollahów szyickich — nazwanych „mędrkami

z Kum" — doprowadzenia do zniszczenia islamu sunnickiego. (Kum, należy zauważyć, jest najważniejszym ośrodkiem szyizmu w Iranie). Podobno domniemany spisek szyitów w jakiś sposób wpadł w ręce lojalnych sunnitów, mieszkających w Iranie, którzy opublikowali go w celu zdemaskowania tej niebezpiecznej konspiracji. Znamienne, chociaż ta szyta grubymi nićmi fabrykacja nie miała nic wspólnego ze syjonizmem lub Żydami, jej tytuł był wyraźnie wzorowany na *Protokołach mędrców Syjonu* [43].

Kilka lat temu autor szyicki twierdził, że sunnici, którzy od VII wieku prześladowali i masakrowali szyitów, robią to zgodnie z instrukcjami, które nazwał „Protokołami mędrców Sunny”. Tego autora oburzyło świętowanie obchodzone w Salt w Jordanii 10 marca 2005 r. na cześć terrorysty jordańskiego pochodzenia, który przeprowadził bombowy zamach samobójczy w szyickim meczecie w Hilla w południowym Iraku, który pozostawił 125 zabitych i dwukrotnie więcej rannych. Szyicki autor argumentował, że jedynym możliwym wyjaśnieniem świętowania przez sunnitów tak ohydnej zbrodni, jak również długiej historii prześladowań szyitów przez sunnitów, jest istnienie anty-szyickiego programu pochodzącego od Umajjadów, który instruuje sunnitów, by traktowali szyitów w najbardziej nieludzki sposób w celu ich eliminacji "tak jak *Protokoły mędrców Syjonu* instruuja Żydów, by zabijali 'gojów', nawet dzieci, starców i kobiety... aby osiągnąć swoje cele" [44].

Innym przejawem wszechobecności Protokołów w arabskim dyskursie politycznym jest fakt, że w reakcji na raport Detleva Mehliisa o zamordowaniu libańskiego premiera Rafika al-Haririego, niejaki Saadun al-Hindawi opublikował artykuł, w którym oskarżył Mehliisa o działanie zgodne z „Protokołami Syjonu” [45].

Interesujące jest zauważenie, że europejski mit *Protokołów* został łatwo zaadoptowany przez fundamentalistyczny islam i w pełni zintegrowany w jego myśli i nauczanie. Artykuł 32 karty Hamasu z 1988 r. bezpośrednio nawiązuje do *Protokołów*:

Plan syjonistyczny nie ma ograniczeń i po Palestynie chcą rozszerzyć [swoje terytorium] od Nilu do Eufratu, a kiedy skończą pochłaniać jeden obszar, pragną dalszej ekspansji i tak dalej, bez końca. Ich plan jest wyłożony w *Protokołach mędrców Syjonu* i ich obecne [zachowanie] jest najlepszym dowodem tego, co mówimy [46].

Koncepcja rzekomego spisku żydowskiego dla zdobycia panowania nad światem przez korumpowanie społeczeństw nie-żydowskich i podminowywanie porządku politycznego jest teraz integralną częścią dyskursu islamskiego i częstym tematem kazań piątkowych. Nie jest nawet przypisywana *Protokołom*, ale wspomiana jako ustalony i dobrze znany fakt. Poniższe jest tego ilustracją: w piątkowym kazaniu 13 maja 2005 r. w Gazie szejk Ibrahim Mudeiris powiedział:

Wraz z założeniem państwa Izrael przepadł cały naród islamski, ponieważ Izrael jest rakiem szerzącym się w ciele narodu islamskiego i ponieważ Żydzi są wirusem przypominającym AIDS, na który cierpi cały świat. [...] Znajdziecie Żydów za każdym konfliktem wewnętrznym na tym świecie. Żydzi są przyczyną cierpień narodów [47].

Ręce izraelskie podpalają lont zamieszek pod sąsiadującymi krajami arabskimi ("Al-Ghad, Jordania, 27 stycznia 2011)

Rola „Protokołów” w dzisiejszym świecie arabskim

Będzie może stosowne zakończyć ten artykuł przykładem roli odgrywanej dzisiaj przez *Protokoły mędrców Syjonu* w świecie arabskim. Oficjalny podręcznik historii dla klas 10. Racjonalista.pl

opublikowany w 2004 r. przez Autonomię Palestyńską zawiera rozdział o historii syjonizmu. W rozdziale tym jest streszczenie rezolucji z pierwszego Kongresu Syjonistycznego w Bazylei. Po przedstawieniu rzeczywistych głównych oficjalnych decyzji Kongresu, autorzy piszą:

"Jest szereg tajnych decyzji wydanych przez Kongres i znanych jako *Protokoły mędrców Syjonu*, z celem przejęcia panowania nad całym światem. Ujawnił je Sergei Nilus i zostały przetłumaczone na arabski przez Muhammada Chalifa Al-Tunisiego" [48].

Naturę tego tekstu ujawnił dr Arnon Groiss w programie radiowym i zwrócono na to uwagę rządowi belgijskiemu, który finansowo wspierał publikację tej książki. W wyniku Autonomia Palestyńska opublikowała poprawione wydanie, z którego usunięto ten akapit.

To wydarzenie pokazuje, z jednej strony, że to fałszerstwo nie tylko jest szeroko rozpowszechniane w świecie arabskim, ale jest uważane przez arabskich pedagogów za fakt historyczny, który musi być nauczany w szkołach. Z drugiej strony pokazuje, że demaskowanie tego i dobrze ukierunkowana akcja polityczna, może być skuteczna.

MEMRI, Badania i analizy Nr 690.

Przypisy:

[1] Menahem Milson (2011), "An Arab Plot on the Arab Stage," *Posen Papers in Contemporary Antisemitism No. 12*, The Vidal Sassoon International Center for the Study of Antisemitism, The Hebrew University of Jerusalem.

[2] Było to wydanie przetłumaczone z francuskiego przez arabskiego duchownego, Al-Churi Antouna Jamina, pod tytułem *Mu'amarat al-yahud 'ala al-shu'ub: al-muqarrarat al-sahyuniyya aw madhabit al-jalasat al-sirriyya li-hukumaa israil* (*Spisek Żydów przeciwko narodom świata albo protokoły tajnych spotkań mędrców Izraela*). To tłumaczenie oparte jest na francuskim wydaniu z 1920 r., *La conspiration juive contre les peuples*, opublikowanym w piśmie "La Vieille France". Elyakim Rubinstein opublikował krótkie badanie wysiłków syjonistycznych, by powstrzymać dystrybucję tego wydania *Protokołów*. Patrz Elyakim Rubinstein, *Ha-Pirteikolim shel Ziqnei Tzion ba-sikhsukh ha-'aravi-yehudi b'Eretz Yisrael bi-shnot ha-'esrim* ("Protokoły mędrców Syjonu w arabsko-żydowskim konflikcie w Palestynie w latach 1920."), "Hamizrah Hehadash" vol. 26 (1976), pp.37-42 [hebrajski].

[3] Cf. *Koran*, 2:61, 3:112.

[4] f. *Koran* 3:111.

[5] Silvia G. Haim, *Arabic Anti-Semitic Literature: Some Preliminary Notes*, "Jewish Social Studies", 17:4 (Październik, 1955).

[6] Yehoshafat Harkabi, *Emdat ha'aravim besikhsukh yisrael 'arav* ("Stanowisko arabskie w konflikcie arabsko-izraelskim), (Tel Aviv: Dvir, 1968), s. 207-287.

[7] Zagadkowa kwestia, dlaczego uczeni Bliskiego Wschodu zaniedbali ten ważny temat, wykracza poza zasięg tej pracy. Zajmowałem się tym pokrótce w artykule *What is Arab Anti-Semitism?* "Antisemitism International": International, An Annual Journal of the Vidal Sassoon International Center (Jerusalem, 2003), s. 23-29.

[8] Patrz EI wydanie 2, s.v. Nadir, Banu al-.

[9] Patrz EI wydanie 2, s.v. Kurayza, Banu.

[10] <http://www.memritv.org/clip/en/922.htm>

[11] <http://switch3.castup.net/cunet/gm.asp?ClipMediaID=159833&ak=null>

[12] http://www.islamicweb.com/arabic/shia/ibn_saba_founder.htm

[13] Wartym uwagi wyjątkiem jest Emil al-Churi Harb, *Mu'amarat al-yahud 'ala l-masihyya* ("Spisek Żydów przeciwko chrześcijaństwu"), Bejrut, 1947. Ta niewielka książeczka zawiera obszerne cytaty z tłumaczenia Jamina.

[14] "Al-Asas", Kair, 23 listopada 1951.

[15] *Al-Chatar al-Jahudi: Brutukulat Hukama' Sahjun* tłum. Muhammad Chalifa al-Tunisi, wyd. 2, Kair, 1961, s. 12.

[16] A.K. Chesterton (1896-1973) był brytyjskim nazistą, antysemitycznym dziennikarzem i propagatorem koncepcji światowego spisku żydowskiego.

[17] *Al-Chatar al-Jahudi: Brutukulat Hukama' Sahjun*, s. 14.

- [18] Abbas Mahmoud al-Akkad, *Al-sahjunijja al-Alamijja, Ichtarna Lak Series*, nr 27, Kair, 1956.
- [19] Ibid. s. 16-17.
- [20] Arabskie tłumaczenie Saida Jazairiego pojawiło się w Bejrucie w 1970 r. Do 2011 r. to tłumaczenie było przedrukowywane 14 razy.
- [21] Henry Kissinger, *Years of Upheaval* (Boston, 1982), s. 661.
- [22] Patrz <http://www.islamonline.net/livefatwa/Arabic/Browse.asp?hGuestID=Yk92VR>
- [23] <http://www.kitabat.com/i8507.htm>
- [24] "Roz al-Yusuf"(Egipt), 17 listopada 2001.
- [25] Patrz MEMRI Inquiry and Analysis Nos. 109, 113 i 114 (8 listopada, 10 grudnia i 20 grudnia 2002). Kasetę wideo z angielskimi napisami jest dostępna w MEMRI.
- [26] "Al-Watan" (Katar), 29 listopada 2002
- [27] Mark Sayegh, dziennikarz, który był przeciwny nadawaniu tej serii, znalazł niezwykle sposób wyrażenia protestu w swoim cotygodniowym felietonie w arabskojęzycznej gazecie londyńskiej "Al-Hayat". W artykule zatytułowanym: "Protokoły mędrców arabskich: wystarczy, Egipcianie... wystarczy", Sayegh przedstawił odwrotny scenariusz - tj. izraelska telewizja nadaje program o "spisku arabskim" mającym na celu opanowanie świata.
- [28] "Al-Ahram" (Egipt), 23, 24, i 25 grudnia 2002. Patrz MEMRI Special Dispatch No. 454, "Egypt's Response to Accusations of Arab Media Antisemitism," 3 stycznia 2003, <http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP45403>
- [29] Raport Ala Abu al-Ajnajna, Islam Online Net, 11 stycznia 2003
- [30] Kameran Kurra Dari jest obecnie szefem biura irackiego prezydenta Dżalala Talbaniego.
- [31] <http://www.aljazeera.net/Channel/archive/archive?ArchiveId=90505>
- [32] MEMRI Special Dispatch No 627, " Al-Shatat: The Syrian-Produced Ramadan 2003 TV Special," 12 grudnia 2003, <http://www.memri.org/bin/articles.cgi?Area=sd&ID=SP62703>
- [33] <http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP101105>
- [34] MEMRI *Seria Specjalnych Komunikatów - Nr 2517 - 3 września 2009* Zrealizowana w Syrii seria telewizyjna "Al-Szatat", pokazywana w irańskiej telewizji podczas ramadanu: "Dziedzictwo Rothschilda" o panowaniu nad światem
- [35] <http://www.arabrenewal.com/index.php?rd=AI&AI0=254>
- [36] "Al-Ayyam" (Autonomia Palestyńska), 28 marca 2000. Ten artykuł jest przedrukiem z libańskiej gazety "al-Nahar".
- [37] Patrz MEMRI Special Dispatch No. 1754, "TV Channel Affiliated with Lebanese Parliamentary Speaker Nabih Beri in Show on Protocols of the Elders of Zion: Jews Use Drug Trafficking to Control World, Subjugate Other Nations," 31 października 2007, <http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP175407>.
- [38] Patrz MEMRI TV Clip No. 1413, "Iranian Police Seize Drugs and Arrange them in the Form of a Star of David," 24 marca 2007, <http://www.memritv.org/clip/en/1413.htm>
- [39] "Al-Usbu" (Egipt), 17 listopada 2003. MEMRI, Special Dispatch No. 619, " Jewish Holy Books On Display at the Alexandria Library: The Torah & the 'Protocols of the Elders of Zion,'" 3 grudnia 2003, <http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP61903>
- [40] Warte jest zauważenia, że korespondent informuje także, iż dr Jousef Zeidan opublikował artykuł, w którym stwierdził, że Holocaust nie miał w rzeczywistości miejsca, że tylko milion Żydów zginęło podczas II wojny światowej pomiędzy 50 milionami ofiar, i że komory gazowe były tylko komorami dezynfekcyjnymi.
- [41] Patrz MEMRI Special Dispatch No. 671, "Al-Ahram on the Aftermath of a MEMRI Report about the Display of the 'Protocols of the Elders of Zion' at the Alexandria

Library," 2 marca 2004, <http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP67104>.

[42] *Ibid.* "Al-Ahram" informuje następnie, że dr Siraj Al-Din bronił swojego stanowiska w długim wywiadzie telewizyjnym i że to stanowisko było poparte petycją podpisaną przez setki egipskich intelektualistów. W artykule w niezależnym tygodniku egipskim "Nahdat Misr", Salah Issa, redaktor naczelny egipskiego tygodnika "Al-Qahira", krytykował szerzenie antysemickich idei w mediach egipskich, przywołując, między innymi, powyższy incydent. Patrz MEMRI Special Dispatch No. 703, "Editor of Egyptian Weekly Criticizes Arab Embrace of European Antisemitism," 29 kwietnia 2004, <http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP70304>

[43] <http://www.alsaha.com/sahat/Forum2/HTML/002007.html>. Mam dług wdzięczności wobec profesora Isaaca Hassona z Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie za zwrócenie mi uwagi na ten osobliwy dokument.

[44] <http://www.shi3at.com/SHI3AT2/june/hasan1.html>, Znalezione 1 września 2009: <http://majdah.maktoob.com/vb/majdah25615/>

[45] Część 1 (12/11/05) <http://www.kitabat.com/i9895.htm> , część 2 (13/11/05) <http://www.kitabat.com/i9912.htm>

[46] Patrz MEMRI Special Dispatch No. 1092, "The Covenant of the Islamic Resistance Movement - Hamas," 14 lutego 2006, <http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP109206>

[47] Patrz MEMRI Special Dispatch No. 908, "This Week's Palestinian Authority Sermon: We (Muslims) Will Rule America; Israel is a Cancer; Jews are a Virus Resembling AIDS; Muslims Will Finish Them Off," 17 maja 2005, <http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP90805>

[48] *Tarikh al-'alam al-hdith wa'l-mu'asir* (Nowoczesna i współczesna historia świata), Ministerstwo Edukacji Państwa Palestyny, Ramalla-Al-Bireh, 2004, s. 63. Przygotowanie tego podręcznika otrzymało pomoc finansową z Belgii.

Menaheem Milson

Profesor współczesnej literatury arabskiej, wykłada na uniwersytecie w Jerozolimie. Współzałożyciel MEMRI (Instytutu Badania Mediów Bliskowschodnich)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 26-05-2011)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1812) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1812>)

Contents Copyright © 2000-2011 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2011 Michał Przech

Autorem portalu Racjonalista.pl jest Michał Przech, zwany niżej Autorem. Właścicielami portalu są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie strony tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora.

Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki prezentuje.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl